

Uzasadnienie

Zmiana ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

W ramach świadczeń przewidzianych w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą COVID-19”, wspierających przedsiębiorców i inne podmioty zatrudniające pracowników w związku z kryzysem wywołanym epidemią COVID-19 udzielano m.in. świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na rzecz ochrony miejsc pracy w formie dofinansowania wynagrodzeń pracowników.

Na dzień 31 sierpnia 2021 r. z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych udzielono wsparcia:

- na podstawie art. 15g – dla 1 713 tys. miejsc pracy objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy **na kwotę 6 799 mln zł**
- na podstawie art. 15gg – dla 1 750 tys. miejsc pracy nieobjętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy **na kwotę 7 289 mln zł,**
- na podstawie art. 15gga – dla 408 tys. miejsc pracy określonych branż na kwotę **1 947 mln zł.**

Łącznie wojewódzkie urzędy pracy udzieliły wsparcia na kwotę **16 035 mln zł.**

Ze względu na bezprecedensową sytuację wywołaną epidemią COVID-19 i potrzebę wsparcia w możliwie najkrótszym czasie podmiotów znajdujących się w trudnej sytuacji ekonomicznej, świadczenia były udzielane na podstawie wniosków, które opierały się na oświadczeniach o spełnianiu warunków uprawniających do ubiegania się o wsparcie, składanych przez ubiegające się o to wsparcie podmioty.

Skala planowanego i udzielonego wsparcia przez wojewódzkie urzędy pracy spowodowała, że ustawa COVID-19 przewiduje na ostateczne rozliczenie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy udzielonych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych okres 3 lat od zakończenia okresu objętego dofinansowaniem wynagrodzeń pracowników dla danego beneficjenta.

Proponowane zmiany do ustawy COVID-19 ułatwią przede wszystkim rozliczanie środków przekazanych w ramach pomocy.

Doprecyzowanie przepisów będzie korzystne dla przedsiębiorców i innych podmiotów, które otrzymały dofinansowanie wynagrodzeń dla swoich pracowników. Dzięki doprecyzowaniu przepisów podmioty te będą miały większą wiedzę na temat swojej sytuacji prawnej w związku z uzyskaniem pomocy oraz możliwych konsekwencji w przypadku braku realizacji obowiązków wynikających z ustawy COVID-19. Doprecyzowanie przepisów minimalizuje również ryzyko powstawania różnych interpretacji oraz wydawania różnych rozstrzygnięć przez organy stosujące te przepisy, a także przez sądy. Wpłynie również pozytywnie na usprawnienie rozliczeń, co również jest korzystne dla odbiorców wsparcia. Beneficjenci szybciej uzyskają ostateczne rozliczenie i pewność, że ich rozliczenie zostało uznane za dokonane prawidłowo.

Zamiar wprowadzenia zmian do ustawy COVID-19 został bardzo pozytywnie oceniony przez wojewódzkie urzędy pracy, które wskazywały na trudności w stosowaniu przepisów w zakresie rozliczania i zwrotów środków w obecnym kształcie. Proponowane uregulowania były też konsultowane z wojewódzkimi urzędami pracy.

Proponowane zmiany ułatwią pracę wojewódzkim urządami pracy, na które nałożono ustawą COVID-19 wiele nowych zadań związanych z przyznawaniem i rozliczeniem świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy w formie dofinansowania wynagrodzeń pracowników. Należy podkreślić, że samo udzielenie wsparcia stanowi mniejszą część tych zadań, większych nakładów pracy wymaga rozliczenie przekazanego wsparcia. Nie wszyscy korzystający ze wsparcia wywiązywali się rzetelnie z nałożonych na nich obowiązków, w szczególności takich, jak złożenie rozliczenia czy zwrot niewykorzystanych na dofinansowanie wynagrodzeń środków.

Art. 15g

Proponuje się doprecyzowanie terminu na dokonanie rozliczenia udzielonego wsparcia przewidzianego w art. 15g ust. 17b. Wskazany przepis dotyczy rozliczenia wsparcia udzielonego na podstawie art. 15g, ale jest również stosowany (przez odesłanie) przy rozliczaniu wsparcia przewidzianego w art. 15gg, przy którym nie jest zawierana umowa cywilnoprawna, oraz wsparcia udzielanego na podstawie art. 15gga, będącego podstawą dla udzielania wsparcia branżowego.

Dotychczas termin był określony na 60 dni od dnia upływu terminu do złożenia rozliczenia i dokumentacji potwierdzającej dane zawarte w rozliczeniu. Ze względu na błędy w rozliczeniach, braki w dokumentacji lub opóźnienia w ich składaniu, nie zawsze było możliwe dotrzymanie przez wojewódzkie urzędy pracy tych terminów. W proponowanym

przepisie termin określono na 60 dni od dnia złożenia prawidłowego i kompletnego rozliczenia oraz dokumentacji potwierdzającej dane zawarte w rozliczeniu.

Projekt przewiduje dodanie do art. 15g ust. 17d, który odnosi się do przeprowadzania kontroli podmiotów korzystających ze wsparcia na podstawie art. 15g ustawy COVID-19. Dotychczas kontrola w odniesieniu do wsparcia realizowanego na podstawie art. 15g była uregulowana poprzez odesłanie do przepisów ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669) oraz w umowie o wypłatę świadczeń zawieranej między beneficjentem pomocy a dyrektorem wojewódzkiego urzędu pracy.

Konieczne jest doprecyzowanie, że kontrola, którą wojewódzki urząd pracy może przeprowadzać w okresie pobierania dofinansowania oraz w okresie 3 lat po zakończeniu tego okresu, może być również prowadzona w siedzibie wojewódzkiego urzędu pracy, a nie tylko w siedzibie lub innym miejscu prowadzenia działalności przez podmiot korzystający ze wsparcia.

Projekt przewiduje również uzupełnienie przepisu o kontroli podmiotów korzystających ze wsparcia na podstawie art. 15gg, zawartego w art. 15gg ust. 22 ustawy COVID-19. W tym przypadku konieczne jest doprecyzowanie przepisu w zakresie możliwości przeprowadzania kontroli w siedzibie wojewódzkiego urzędu pracy, a nie tylko w siedzibie lub innym miejscu prowadzenia działalności przez podmiot korzystający ze wsparcia.

Ze względu na skalę przyznanego wsparcia oraz ograniczone zasoby kadrowe wojewódzkich urzędów pracy, zmiana przepisów dotyczących kontroli będzie dużym ułatwieniem w realizacji postawionych przed nimi zadań.

Art. 15gg

Podkreślenia wymaga fakt, że świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy w formie dofinansowania wynagrodzeń na podstawie art. 15gg ustawy COVID-19, przyznawane są na wniosek, bez zawierania umowy z podmiotem otrzymującym wsparcie (umowa jest zawierana w przypadku świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy przyznawanych na podstawie art. 15g i art. 15gga). Nie jest to rozwiązanie typowe w przypadku udzielania środków publicznych. Brak umowy oznacza, że wszelkie uregulowania odnoszące się do obowiązków beneficjentów i uprawnień dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy winny być szczegółowo i precyzyjnie określone na poziomie ustawy. W przypadku braku odpowiedniej regulacji ustawowej organ nie ma podstawy do egzekwowania obowiązków od beneficjenta.

Proponowana zmiana przepisu art. 15gg ust. 23 stanowi doprecyzowanie sytuacji, w których wojewódzkie urzędy pracy mogą żądać zwrotu całej udzielonej pomocy. Zmiana jest korzystna

dla beneficjentów wsparcia, ponieważ proponowany przepis zawęży przypadki zwrotu. Zgodnie z aktualną wersją przepisu, podmiot korzystający ze wsparcia jest obowiązany do zwrotu całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków wykorzystanych niezgodnie z warunkami określonymi w ustawie, m.in. w przypadku gdy nie poddał się kontroli lub zwolnił przynajmniej jednego pracownika, na którego wynagrodzenie otrzymał dofinansowanie, lub jeżeli złożył przynajmniej jedno z oświadczeń dotyczących spełniania warunków otrzymania wsparcia niezgodnie ze stanem faktycznym. Oświadczenia te obejmują: oświadczenie o spadku obrotów o określoną wartość, niezaleganiu w opłacaniu podatków i składek na ubezpieczenia społeczne na koniec III kwartału 2019 r., niespełnianiu przesłanek do ogłoszenia upadłości, a także oświadczenie o przeznaczeniu wnioskowanej kwoty na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników w rozumieniu art. 15g ust. 4 (w tym osób zatrudnionych na umowy zlecenie, jeżeli podlegają obowiązkowi ubezpieczeń u tego pracodawcy), o nieprzeznaczeniu wsparcia na wynagrodzenia pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o spełnianiu warunku dofinansowania do wysokości połowy wynagrodzeń pracowników, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

Obecne brzmienie przepisu powoduje wątpliwości interpretacyjne, w jakich przypadkach go stosować. Zdarzają się pomyłki dotyczące np. wykazania pracowników nieuprawnionych, co powoduje, że oświadczenia nie są zgodne ze stanem faktycznym. Czytając literalnie przepis należałoby wzywać do zwrotu całej pomocy, co mogłoby negatywnie wpłynąć na kondycję finansową przedsiębiorców, a w konsekwencji prowadzić do zwolnień pracowników. Powyższy skutek byłby odmienny od celu, jakim miało służyć wsparcie udzielane na podstawie art. 15gg, tj. ochronie miejsc pracy. Stąd proponowana zmiana przepisu ust. 23. W nowej wersji tego przepisu jest wyraźne wskazanie, że należy go stosować w przypadku, gdy podmiot, który uzyskał pomoc, nie spełnił tych kryteriów przyznania pomocy, które wykluczają całkowicie z możliwości jej otrzymania, a więc złożył niezgodne ze stanem faktycznym oświadczenie o spadku obrotów, o niezaleganiu w opłacaniu podatków i składek na ubezpieczenia społeczne na koniec III kwartału 2019 r. lub o niespełnianiu przesłanek do ogłoszenia upadłości. Natomiast w przypadku wykazania pojedynczych pracowników nieuprawnionych do wsparcia zastosowanie będzie miał dodawany ust. 23b lub 23c, z których wynika zwrot proporcjonalny. Projekt przewiduje dodanie do art. 15gg ust. 23a, który umożliwi dyrektorom wojewódzkich urzędów pracy wezwanie do rozliczenia otrzymanych środków pod rygorem obowiązku zwrotu

całości otrzymanej pomocy. Zgodnie z art. 15gg ust. 19 i 20 ustawy COVID-19, podmiot, który otrzymał wsparcie jest zobowiązany do rozliczenia otrzymanych świadczeń w terminie 30 dni od zakończenia okresu pobierania świadczeń oraz do złożenia dokumentów potwierdzających prawidłowość wykorzystania środków. W tym samym terminie podmiot powinien zwrócić środki niewykorzystane na wynagrodzenia pracowników. W przypadku niedopełnienia tych obowiązków, dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy powinien wystąpić do beneficjenta o zwrot całości otrzymanej pomocy. Stąd propozycja przepisu, który pozwoli dyrektorowi wojewódzkiego urzędu pracy wezwać podmiot do wykonania powyższego obowiązku w dodatkowym 30-dniowym terminie. Jeżeli podmiot nie wywiąże się z tego obowiązku, dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy wyda decyzję administracyjną o zwrocie całego dofinansowania wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków.

Projekt przewiduje złagodzenie sankcji wobec podmiotu korzystającego ze wsparcia za wypowiedzenie umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika w okresie pobierania świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia. Projekt przewiduje uzupełnienie art. 15gg o ust. 23b stanowiący, że w przypadku niewywiązania się z obowiązku niewypowiadania umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika w okresie pobierania świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia, podmiot jest obowiązany do zwrotu całego dofinansowania otrzymanego do wynagrodzenia tego pracownika wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków wykorzystanych niezgodnie z warunkami określonymi w ustawie. Zgodnie z obecnie obowiązującym przepisem art. 15gg ust. 23 sankcją jest obowiązek zwrotu całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków wykorzystanych niezgodnie z warunkami określonymi w ustawie. Obowiązek zwrotu całego dofinansowania powstaje również w przypadku zwolnienia tylko jednego z pracowników objętych dofinansowaniem. Projekt przewiduje natomiast złagodzenie sankcji do obowiązku zwrotu dofinansowania otrzymanego do wynagrodzenia tego pracownika, który został zwolniony (za cały okres objęty dofinansowaniem do jego wynagrodzenia). Takie rozwiązanie jest tożsame z rozwiązaniem przyjętym przy wsparciu przewidzianym w art. 15g i art. 15gga. Zmianę w tym zakresie postulowały wojewódzkie urzędy pracy, jak również Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, wskazując na nierówne traktowanie podmiotów korzystających ze wsparcia na podstawie instrumentów przewidzianych w art. 15g, art. 15gg i art. 15gga.

Ponadto projekt przewiduje dodanie do art. 15gg ust. 23c i 23d, co spowoduje uregulowanie wszystkich przypadków dotyczących zwrotu środków. Zgodnie z ust. 23c, do zwrotu świadczeń wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości, stosowane będą odpowiednio przepisy art. 169 ust. 1-6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Do zwrotu niewykorzystanych środków wynikających z rozliczenia złożonego przez podmiot korzystający ze wsparcia, niezwróconych w terminie 30 dni od zakończenia okresu pobierania świadczeń, jak również do zwrotów środków w zakresie nieuregulowanym w art. 15gg będą stosowane odpowiednio przepisy art. 60 i art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, a w konsekwencji przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Taka ścieżka postępowania, jak proponowana w niniejszych przepisach, może zostać zastosowana również w aktualnym stanie prawnym. Proponowane przepisy ułatwią realizację zadań wojewódzkim urządowi pracy, samorządowym kolegiom odwoławczym, które będą rozpatrywać odwołania od decyzji o zwrotach wydanych w I instancji przez dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy oraz sądom, które z kolei będą rozpatrywały ewentualne odwołania od decyzji administracyjnych wydanych w II instancji. Zarówno organy, jak i sądy nie będą musiały dokonywać przy każdej indywidualnej sprawie analizy prawnej, jakiej przepisy należy zastosować. Wpłynie to na szybkość działania organów, jak również na jednolity sposób postępowania organów wobec podmiotów korzystających ze wsparcia.

Doprecyzowanie przepisów będzie również korzystne dla podmiotów, które otrzymały wsparcie, ponieważ będą miały większą wiedzę na temat swojej sytuacji prawnej w związku z uzyskaniem pomocy oraz możliwych konsekwencji w przypadku braku realizacji obowiązków wynikających z ustawy COVID-19.

Proponowana zmiana przepisów przewidzianych w art. 15gg ust. 27 i 28 polega na doprecyzowaniu, że w każdym przypadku, również w przypadkach dodawanych niniejszym projektem, decyzję o zwrocie środków będzie wydawał dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy, a instancją odwoławczą będzie samorządowe kolegium odwoławcze.

Uzupełnieniem kompleksowego uregulowania kwestii zwrotu środków jest ust. 29, który przewiduje, że należności do zwrotu, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 15gga

Proponowana zmiana jest korzystna dla przedsiębiorców korzystających ze wsparcia udzielanego w ramach tzw. tarczy branżowej, a więc dla podmiotów określonych branż wymienionych w art. 15gga ust. 1 ustawy COVID-19 oraz w rozporządzeniach wykonawczych wydanych na podstawie art. 15ggb tej ustawy. W nowej wersji tego przepisu jest wyraźne wskazanie, że należy go stosować w przypadku, gdy podmiot, który uzyskał pomoc, nie spełnił tych kryteriów przyznania pomocy, które wykluczają całkowicie z możliwości jej otrzymania, a więc złożył niezgodne ze stanem faktycznym oświadczenie o prowadzeniu na określony dzień działalności gospodarczej uprawniającej do otrzymania wsparcia, o spadku obrotów, o niezaleganiu w opłacaniu podatków i składek na ubezpieczenia społeczne na koniec III kwartału 2019 r. lub o niespełnieniu przesłanek do ogłoszenia upadłości. Poprzez doprecyzowanie przesłanek powodujących obowiązek zwrotu całości otrzymanego wsparcia zostanie ograniczona możliwość interpretacji i zwiększy się pewność beneficjentów co do jednolitości stosowania przepisów przez organy administracji. W przypadku złożenia niezgodnie ze stanem faktycznym pozostałych oświadczeń zastosowanie będzie miał art. 15gga ust. 17, zgodnie z którym w przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu tej części pomocy, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości.

Art. 15gh

Zgodnie z art. 15gh, wnioski o przyznanie świadczeń na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników, o których mowa w art. 15g, art. 15ga i art. 15gg, mogły być składane do dnia 10 czerwca 2021 r. Dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników, o których mowa w art. 15g, art. 15ga i art. 15gg, mogło być udzielane do dnia 30 czerwca 2021 r.

Od początku maja 2021 r., a więc w końcowej fazie funkcjonowania „starych instrumentów” przewidzianych w ustawie COVID-19, o których mowa w art. 15gh, nastąpiło zwiększone zainteresowanie przedsiębiorców wsparciem z art. 15gg, co przełożyło się na zwiększenie liczby wniosków składanych do wojewódzkich urzędów pracy. Instrument ten funkcjonuje od 24 czerwca 2020 r., przedsiębiorca mógł otrzymać dofinansowanie maksymalnie na 3 miesiące na tych samych pracowników, a dofinansowanie przysługiwało od miesiąca złożenia wniosku. Projektując przepisy art. 15gh przyjęto założenie, że liczba składanych wniosków w związku z niemożnością skorzystania z dofinansowania po raz drugi będzie malała w miarę zbliżania się końca okresu finansowania wsparcia. Tym bardziej, że zgodnie z art. 15gh ust. 2, dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników, o których mowa w art. 15g, art. 15ga i art. 15gg, może być udzielane do dnia 30 czerwca 2021 r. Z powyższego wynika, że czerwiec jest

ostatnim miesiącem, na jaki można otrzymać dofinansowanie, a okres dofinansowania na podstawie wniosków składanych od maja 2021 r. uległ stopniowemu skróceniu (w maju wniosek mógł obejmować 2 miesiące, w czerwcu – miesiąc). Dodatkowo w przypadku wniosków z art. 15gg stosowany jest tryb administracyjny, ze względu na ewentualną konieczność uzupełnienia wniosków, termin 30 czerwca 2021 r. nie zawsze został dochowany. Nadspodziewanie duża liczba wniosków złożona w ostatnim okresie funkcjonowania instrumentów wsparcia spowodowała, że nie było możliwe ich rozpatrzenie do dnia 30 czerwca 2021 r., a tym samym nie było możliwe wypłacenie dofinansowania do wszystkich złożonych wniosków.

Skorzystanie z pomocy przez przedsiębiorcę spełniającego wymogi ustawowe, który złożył wniosek o wsparcie w terminie przewidzianym przepisami ustawy, jest jego prawem i przepisy powinny umożliwiać zrealizowanie tego prawa.

Dodawany do art. 15gh przepis zawarty w ust. 3 doprecyzowuje obowiązujące regulacje w zakresie wniosków złożonych do dnia 10 czerwca 2021 r. i rozpatrzonych do dnia 30 czerwca 2021 r., dla których nie dokonano w tym terminie wypłat. Przepis stanowi, że możliwe jest dokonanie wypłaty dofinansowania po tym terminie, nie później niż do dnia 31 grudnia 2021 r. Natomiast dodawany ust. 4 stanowi, że wnioski nierozpatrzone do dnia 30 czerwca 2021 r. mogą być rozpatrzone, a kwota dofinansowania może być wypłacona w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 31zzn

Art. 31zzn ustawy COVID-19 przewiduje, analogicznie, jak art. 15gh, że wnioski o przyznanie wsparcia przewidzianego w art. 15zzb-15zze oraz art. 15zze², realizowanego przez starostów powiatów (powiatowe urzędy pracy) mogą być składane do dnia 10 czerwca 2021 r. Natomiast wsparcie przewidziane w art. 15zzb-15zze oraz art. 15zze² mogło być udzielane do dnia 30 czerwca 2021 r. Projekt przewiduje dodanie do art. 31zzn ust. 3 i 4, które doprecyzowują kwestie wniosków nierozpatrzonych do dnia 30 czerwca 2021 r. oraz rozpatrzonych, na podstawie których nie dokonano wypłaty wsparcia w tym terminie. Przepisy wskazują, że wnioski te mogą być rozpatrzone, a kwota wsparcia może być wypłacona w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 15zze³

Projekt przewiduje dodanie do art. 15zze³ ust. 1a i 2b, które dotyczą możliwości pozyskiwania przez wojewódzkie urzędy pracy i powiatowe urzędy pracy informacji od instytucji publicznych, które udzielały wsparcia w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w związku z wystąpieniem tego stanu, oraz od organów

Krajowej Administracji Skarbowej i Państwowej Inspekcji Pracy w celu realizacji zadań przewidzianych w niniejszej ustawie. Zgodnie z art. 15zże³ ust. 1a, powiatowy urząd pracy w celu realizacji zadań przewidzianych w niniejszej ustawie może pozyskiwać od wskazanych wyżej instytucji publicznych informacje mające znaczenie dla oceny spełniania warunków przyznania wsparcia i prawidłowości wykorzystania przyznanych środków, w tym informacji o pracownikach, w rozumieniu 15g ust. 4 zdanie pierwsze lub osób, o których mowa w art. 15zzb ust. 2, art. 15zże ust. 2 i art. 15zże² ust. 2, których wynagrodzenia zostały dofinansowane w ramach zadań, o których mowa w art. 15zzb, art. 15zże i art. 15zże². Natomiast ust. 2b przewiduje analogiczne rozwiązanie dla wojewódzkich urzędów pracy. W celu realizacji zadań przewidzianych w niniejszej ustawie wojewódzki urząd pracy może pozyskiwać od instytucji publicznych, które udzielały wsparcia w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w związku z wystąpieniem tego stanu, oraz od organów Krajowej Administracji Skarbowej i Państwowej Inspekcji Pracy informacje mające znaczenie dla oceny spełniania warunków przyznania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy i prawidłowości wykorzystania przyznanych środków, w tym informacji o pracownikach w rozumieniu art. 15g ust. 4, których wynagrodzenia zostały dofinansowane w ramach świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15g, art. 15ga, art. 15gg, art. 15gga i art. 15gga¹.

Art. 15zże⁶

Projekt przewiduje wprowadzenie do ustawy COVID-19 podstawy zwolnienia od ponoszenia kosztów sądowych w sprawach dotyczących wsparcia w ramach środków Funduszu Pracy.

Zgodnie z art. 15zże⁶, starosta nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych w sprawach dotyczących udzielania, przyznania, umorzenia lub zwrotu wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb-15zże, art. 15zże², art. 15zże⁴ i art. 15zże^{4a}. Na gruncie ustawy COVID-19 funkcjonuje analogiczne do projektowanego przepisu zwolnienie odnośnie środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (art. 15gk).

Zwolnienie od kosztów sądowych w ustawie COVID-19 odnosi się do wsparcia z Funduszu Pracy z zakresu przeciwdziałania negatywnym skutkom wystąpienia COVID-19.

Art. 15zzf²

Ustawa COVID-19 przewiduje ułatwienia dla pożyczkobiorców korzystających z pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej lub na utworzenie stanowiska pracy, udzielonych na podstawie art. 61e pkt 1-2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100, z późn. zm.), w ramach Programu „Pierwszy biznes – Wsparcie w starcie” (Program). Wprowadzone w kwietniu 2020 r.

ułatwienia w związku z przedłużającym się okresem trwania epidemii COVID-19 i utrzymującym się przez większą część tego okresu zamrożeniem lub znacznym ograniczeniem działalności niektórych branż, okazują się niewystarczające. Konieczna zatem stała się zmiana art. 15zzf². Celem proponowanych zmian jest m.in. ułatwienie przedsiębiorcom pokonania skutków gospodarczych ograniczeń w prowadzeniu działalności gospodarczej. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że dzięki utrzymaniu tych przedsiębiorców na rynku zmniejszy się ryzyko zaprzestania spłat pożyczek, finansowanych z Funduszu Pracy, a więc ryzyko utraty środków publicznych oraz minimalizuje się prawdopodobieństwo odzyskiwania przynajmniej części środków z udzielonych pożyczek za pośrednictwem procedur windykacyjnych.

Przepis art. 15zzf² ust. 2 w obecnie obowiązującym brzmieniu umożliwia zawieszenie działalności gospodarczej lub nieutrzymanie zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Proponuje się zmianę okresu, na jaki można zawiesić działalność lub przez który można nie zatrudniać pracownika na utworzonym dzięki pożyczce stanowisku pracy, z 6 miesięcy na okres do 3 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Ustawa COVID-19 przewiduje również inne ułatwienia dla pożyczkobiorców. Zgodnie z art. 15zzf² ust. 1 pożyczkobiorca może wystąpić o: zawieszenie spłaty rat kapitałowo-odsetkowych na okres do 6 miesięcy, przy jednoczesnym wydłużeniu okresu spłaty udzielonej pożyczki, wydłużenie karencji o dodatkowy, nie dłuższy niż 6 miesięcy okres, wydłużenie okresu spłaty o dodatkowy, nie dłuższy niż 12 miesięcy okres lub obniżenie oprocentowania spłaty pożyczki do 0% w skali roku, na okres do 12 miesięcy. Ze względu na przedłużającą się pandemię COVID-19 i związane z nią utrudnienia w prowadzeniu działalności gospodarczej, ułatwienia przewidziane w art. 15zzf² ust. 1 zostały przez pożyczkobiorców wykorzystane. Projekt zawiera propozycję dodania ust. 5a, który umożliwi podmiotom, które wykorzystały już możliwości opisane powyżej, skorzystanie z dodatkowych rozwiązań, tj. :

- zawieszenia spłat rat kapitałowo-odsetkowych na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy,
- wydłużenia okresu spłaty o dodatkowy, nie dłuższy niż 6 miesięcy okres,
- obniżenia oprocentowania spłaty pożyczki do 0% w skali roku, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

Proponowany ust. 5b przewiduje, że pośrednik finansowy dokona zmiany warunków umowy pożyczki, o których mowa w ust. 5a, w przypadku gdy według jego oceny pożyczkobiorca uzasadni, że sytuacja związana z COVID-19 spowodowała dla pożyczkobiorcy negatywne

konsekwencje ekonomiczne lub powoduje ryzyko wystąpienia takich konsekwencji w przyszłości.

Wprowadzenie proponowanych rozwiązań przyczyni się do poprawy płynności finansowej przedsiębiorców, którzy ponownie znaleźli się lub mogą znaleźć się w trudnej sytuacji finansowo-ekonomicznej, a tym samym zmniejszy ryzyko utraty środków publicznych w przypadku zaprzestania spłaty pożyczek. Wprowadzenie zaproponowanych zmian nie wiąże się z dodatkowymi kosztami po stronie budżetu państwa, ponieważ zmiany mają na celu uelastycznienie warunków realizacji udzielonych już pożyczek.

Art. 15zzf³

Proponowany przepis wprowadza wyjątek od ogólnej zasady udzielania pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej – na podstawie art. 61e pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – bezrobotnym, poszukującym pracy absolwentom, studentom ostatniego roku studiów, poszukującym pracy niepozostającym w zatrudnieniu lub niewykonującym innej pracy zarobkowej opiekunom osoby niepełnosprawnej, wynikającej z art. 61l pkt 3 tej ustawy, polegającej na braku możliwości przyznania pożyczki osobie, która prowadziła działalność gospodarczą w okresie krótszym niż 12 miesięcy przed złożeniem wniosku o udzielenie pożyczki.

Proponowany przepis przewiduje możliwość udzielenia wsparcia osobie, która zakończyła prowadzenie działalności gospodarczej w okresie krótszym niż 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pożyczki, jeżeli zakończenie działalności nastąpiło w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, w związku z wystąpieniem tego stanu, a przedmiot planowanej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 na poziomie podklasy, jest inny od działalności zakończonej. Powyższe rozwiązanie stanowi pomoc dla osób, które chciałyby się przebranżowić – których działalność nie przetrwała w związku z trudną sytuacją wynikającą z epidemii koronawirusa, natomiast posiadających pomysł na inny rodzaj działalności gospodarczej, który może być prowadzony mimo pandemii.

Natomiast po upływie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, a więc w sytuacji, gdy będzie istniało wysokie prawdopodobieństwo, że pandemia została na tyle opanowana, że obostrzenia i zakazy dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej, a tym samym problemy ekonomiczne przedsiębiorców wynikające z COVID-19, się nie powtórzą, możliwe będzie również złożenie wniosku o pożyczkę na ten sam rodzaj działalności, która została zakończona w okresie trwania stanu epidemii albo stanu zagrożenia epidemicznego. Takie rozwiązanie pozwoliłoby wesprzeć

osoby, posiadające doświadczenie i kompetencje w danej dziedzinie, które prowadziły działalność gospodarczą z powodzeniem do czasu wybuchu pandemii COVID-19.

Art. 31a

Projekt przewiduje dodanie do art. 31a ust. 4a-4d, które dotyczą kosztów w ramach Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Stosownie do treści art. 31a ust. 4a, koszty realizacji rozwiązań przewidzianych dla podmiotów, o których mowa w art. 15g ust. 1-2, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1 i 5, art. 15gg ust. 1 i 2, art. 15gga ust. 1, art. 15gga¹ ust. 1, oraz koszty ich obsługi, w latach 2022-2024 są finansowane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Pojęcie kosztów realizacji rozwiązań należy rozumieć nie tylko jako przyznanie dofinansowania, ale również kontrole, zatwierdzanie rozliczeń, wydawanie decyzji odmownych czy koszty postępowań sądowych. Przepis art. 31a ust. 4a daje podstawę do umieszczenia w Planie finansowym Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na kolejne lata pozycji obejmującej środki, jakie mogą być konieczne do wypłaty świadczeń przyznanych na podstawie wniosków rozpatrzonych pozytywnie w ramach procedury odwoławczej dla poszczególnych działań (część postępowań będzie kontynuowana w 2022 r.), i środki na pokrycie ewentualnych kosztów niezbędnych do dochodzenia praw i celowej obrony w postępowaniach sądowych (w przypadku spraw przegranych w postępowaniu cywilnym lub administracyjnym przez WUP-y), a także środki na koszty obsługi zadań nałożonych ustawą COVID-19.

Projekt przewiduje w art. 31a ust. 4c środki na rozbudowę systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw pracy, wykorzystywanych do przyznawania i rozliczenia świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, pochodzące ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Uzupełnieniem powyższych przepisów jest art. 31a ust. 4d, który przewiduje, że środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przeznaczone na wyżej wymienione koszty są refundowane z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 lub z budżetu państwa, po dokonaniu odpowiednich zmian w planie finansowym Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Proponowane brzmienie art. 31a ust. 7 przewiduje wydłużenie terminu na zwrot przez wojewódzkie urzędy pracy środków niewykorzystanych. Obecnie obowiązujący przepis zawarty w ust. 7 przewiduje zwrot środków niewykorzystanych do dnia 31 sierpnia 2021 r.

Przez termin „środki niewykorzystane” użyty w tym przepisie należy rozumieć środki niezaangażowane, tj. środki niewypłacone i nieprzeznaczone na wypłatę dofinansowania na

podstawie złożonych wniosków. Natomiast zgodnie z proponowanym brzmieniem ust. 7, środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przekazane wojewódzkim urządowi pracy na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1 oraz art. 15gg ust. 1, niewykorzystane w okresie realizacji zadania, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w terminie 2 miesięcy od zakończenia okresu realizacji zadania. Okres realizacji zadania należy w tym przypadku rozumieć jako okres, w którym zostaną rozpatrzone wszystkie wnioski o dofinansowanie, które zostały złożone do dnia 10 czerwca 2021 r. w wojewódzkim urzędzie pracy. Zgodnie z art. 15gh ust. 4 rozpatrzenie wszystkich wniosków oraz wypłata środków powinna nastąpić do dnia 31 grudnia 2021 r., a więc zwrot niewykorzystanych środków będzie musiał nastąpić do dnia 31 grudnia 2021 r.

Projekt przewiduje określenie terminu, do kiedy środki zwrócone przez podmioty korzystające ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy (w ramach rozliczeń niewykorzystanych środków lub zwrotów środków wydatkowanych nieprawidłowo) należy zwrócić na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zgodnie z art. 31a ust. 9, środki zwrócone przez podmioty korzystające ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, w danym miesiącu na rachunek bankowy wojewódzkiego urzędu pracy, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w terminie do 10. dnia następnego miesiąca. Ze względu na wielkość wsparcia udzielonego przez wojewódzkie urzędy pracy i okres przewidziany na jego rozliczenie (3 lata) zwroty środków będą dokonywane na bieżąco. Wojewódzkie urzędy pracy będą zobowiązane do zwrotu środków zwracanych przez beneficjentów przed ostatecznym rozliczeniem udzielonego wsparcia.

Art. 31qa

Projekt zawiera analogiczne rozwiązanie w odniesieniu do zwrotu niewykorzystanych środków Funduszu Pracy przekazanych na realizację wsparcia samorządom powiatów, w praktyce realizowanego przez powiatowe urzędy pracy, jak w przypadku środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, przekazanych na realizację wsparcia przez wojewódzkie urzędy pracy, w zmienianym przepisie art. 31a ust. 7.

Obecnie obowiązujący przepis zawarty w ust. 8 przewiduje zwrot środków niewykorzystanych do dnia 31 sierpnia 2021 r. Przez środki niewykorzystane należy rozumieć środki niezaangażowane, tj. środki niewypłacone i nieprzeznaczone na wypłatę wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb-15zze oraz art. 15zze², na podstawie złożonych wniosków. Zgodnie z proponowanym brzmieniem ust. 8, środki Funduszu Pracy przekazane samorządom

powiatów na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15zzb-15zze oraz art. 15zze², oraz kosztów ich obsługi, niewykorzystane w okresie realizacji zadania, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie 2 miesiące od zakończenia okresu realizacji zadania. Okres realizacji zadania należy w tym przypadku rozumieć jako okres, w którym zostaną rozpatrzone wszystkie wnioski o wsparcie, które zostały złożone w powiatowym urzędzie pracy do dnia 10 czerwca 2021 r. Z dodawanego do art. 31zzn ust. 4 wynika, że okres realizacji zadania upływa z dniem 31 grudnia 2021 r., a więc zwrot niewykorzystanych środków będzie musiał nastąpić do dnia 31 grudnia 2021 r.

W projekcie przewiduje się przepis art. 31qa ust. 8a, który stanowi, że dysponent Funduszu Pracy może dokonać wypłaty środków Funduszu Pracy na wypłatę wsparcia, o którym mowa w art. 31zzn ust. 3 i 4, do dnia 31 grudnia 2021 r.

Przewiduje się także uzupełnienie art. 31qa o ust. 11 stanowiący, że środki zwrócone przez podmioty korzystające ze wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb-15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, na rachunek bankowy samorządu powiatu, rozliczone przez powiatowy urząd pracy w danym miesiącu, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie do 10. dnia następnego miesiąca.

Ponadto projekt przewiduje dodanie do art. 31qa ust.12-14, które dotyczą kosztów podlegających uwzględnieniu w ramach Funduszu Pracy.

Zgodnie z art. 31qa ust. 12, koszty realizacji zadań, o którym mowa w art. 15zzb-15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, w latach 2022-2024 są finansowane ze środków Funduszu Pracy. Przepis umożliwia uwzględnienie w Planie finansowym środków na sfinansowanie wniosków rozpatrzonych pozytywnie w wyniku procedury odwoławczej oraz na pokrycie ewentualnych kosztów niezbędnych do dochodzenia praw i celowej obrony w postępowaniach sądowych.

Według art. 31qa ust. 13, koszty rozbudowy systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw pracy, wykorzystywanych do przyznawania i rozliczenia wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb-15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, są finansowane ze środków Funduszu Pracy. Uzupełnieniem przepisów jest art. 31qa ust. 14, który stanowi, że środki Funduszu Pracy przeznaczone na wyżej wymienione koszty są refundowane z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 lub z budżetu państwa, po dokonaniu odpowiednich zmian w planie finansowym Funduszu Pracy.

Przepisy przejściowe

Przepisy dotyczące rozliczania, kontroli i zwrotów wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia i będą stosowane do stosunków już istniejących – do podmiotów, które

otrzymały wsparcie przed dniem wejścia w życie proponowanych przepisów. Proponowane zmiany zawierają dla podmiotów korzystających ze wsparcia regulacje korzystniejsze od obecnie istniejących.

Przepis art. 8 umożliwia zastosowanie ułatwień wprowadzanych do art. 15zzf² do podmiotów, które skorzystały z możliwości zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy lub nie zatrudniały pracownika na utworzonym stanowisku pracy przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy i po upływie tego okresu nie wznowiły działalności gospodarczej lub nie zatrudniły pracownika na utworzonym stanowisku pracy.

Przepis umożliwia wydłużenie tego terminu (także wstecznie) oraz odstąpienie od zastosowania sankcji za niedotrzymanie warunków umowy pożyczki określonych w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Zmiana ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

Art. 61ba. Projektowana regulacja zakłada umożliwione ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw pracy programu mającego na celu aktywizację zawodową, integrację i aktywność społeczną cudzoziemców będących w szczególnej sytuacji. Projekt zakłada, że minister ogłosi program a następnie będzie mógł zlecić realizację ww. programu podmiotom wskazanym w ustawie. Wybór podmiotów realizujących zadania programu następować będzie w ramach konkursu ofert skierowanego do organizacji pozarządowych, podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-4 ustawy (tj. publicznych służb zatrudnienia; Ochotniczych Hufców Pracy; agencji zatrudnienia; instytucji szkoleniowych) oraz jednostek samorządu terytorialnego.

Ogłoszenie o konkursie oraz jego wynik będzie zamieszczany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw pracy.

W art. 61bb określono niezbędne elementy jakie ma zawierać ogłoszenie o konkursie oraz co ma zawierać oferta złożona w konkursie. W celu umożliwienia weryfikacji podmiotów zgłoszonych do konkursu w ustawie określono wykaz dokumentów dołączanych do oferty. Zgodnie z projektem do oferty podmioty będą obowiązane dołączyć:

- 1) aktualny odpis z odpowiedniego rejestru lub inne dokumenty informujące o statusie prawnym podmiotu składającego ofertę i umocowanie osób go reprezentujących;
- 2) oświadczenie potwierdzające, że w stosunku do podmiotu składającego ofertę nie stwierdzono niezgodnego z przeznaczeniem wykorzystania środków publicznych;

3) oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu składającego ofertę o niekaralności zakazem pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi oraz niekaralności za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

W celu zapewnienia prawidłowego i sprawnego przebiegu konkursu ofert przewidziano dla Ministra możliwość powołania zespołu do weryfikacji ofert. W przypadku powołania zespołu ma się on składać co najmniej z trzech osób. Minister powołując zespół wyznaczy jego przewodniczącego.

Mając na uwadze konieczność zapewnienia obiektywizmu przeprowadzanego konkursu ofert przewiduje się stosowanie do członków zespołu przepisów z kpa dotyczących wyłączenia pracownika. Projektowana regulacja da gwarancję bezstronnego rozstrzygnięcia konkursu poprzez odsunięcie od prac w konkursie osoby, która byłaby powiązana z jedną ze stron albo która z innego powodu byłaby zainteresowana rozstrzygnięciem konkursu w określony sposób. Art. 61bc. W przepisie określono, że realizacja programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców będzie odbywała się na podstawie umowy zawartej z podmiotem wyłonionym w drodze konkursu. W projekcie określono niezbędne elementy jakie ma zawierać ta umowa.

W ustawie wskazano również, że w przypadku niezrealizowania programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców przekazane środki będą podlegać zwrotowi. Do zwrotu środków będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Zmiana w art. 108 w ust. 1 polegająca na dodaniu pkt 21b jest zmianą wynikającą ze zmian wprowadzonych w art. 61ba - art. 61bc. Przepis art. 108 określa cele na jakie mogą być przeznaczone Środki Funduszu Pracy. Dodawany przepis wskazuje, że Środki Funduszu Pracy przeznaczają się na finansowanie kosztów zawartych umów wynikających z realizacji programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców.

Projekt przewiduje, że ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Przepisy dotyczące zmiany do ustawy COVID-19 dotyczą również wsparcia udzielonego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Rozwiązania mają charakter pozytywny dla podmiotów korzystających ze wsparcia. Projekt nie narusza zatem zasady demokratycznego państwa prawnego.

Projekt przewiduje, że przepisy o charakterze finansowym, dotyczące m.in. rozliczeń pomiędzy wojewódzkimi i powiatowymi urzędami pracy a dysponentem odpowiednio Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Funduszu Pracy wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 30 czerwca 2021 r.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na przedsiębiorców korzystających ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy przewidzianych w ustawie COVID-19 poprzez usprawnienie rozliczeń udzielonego wsparcia, doprecyzowanie i zawężenie przypadków, kiedy należy dokonać zwrotu całego dofinansowania. Doprecyzowanie przepisów w tym zakresie również minimalizuje ryzyko powstawania różnych interpretacji oraz wydawania różnych rozstrzygnięć przez organy stosujące te przepisy, a także przez sądy.

Projekt ustawy będzie miał również pozytywny wpływ na przedsiębiorców korzystających z pożyczek z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej lub na utworzenie stanowiska pracy dzięki możliwości odstąpienia od zastosowania sankcji wynikających z zawartych umów, co pozwoli na utrzymanie się tych przedsiębiorców na rynku lub szybsze odzyskanie stabilności finansowej po problemach wynikających z pandemii COVID-19 i lockdownu.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministra Rodziny i Polityki Społecznej oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy nie stwarzają zagrożeń korupcyjnych.